

DISCRIMINACIÓ DE LES DONES AL NOSTRE PAÍS

Segurament tenim molt en compte la discriminació de gènere en altres països, però aquí no. I aquí també n'hi ha molta.

Primer, explicarem que és la discriminació.

La discriminació és un terme que viola els drets humans.

Els grups que es discrimina generalment disposen de menys educació, menys atenció de la salut, menys oportunitats de treball i altres recursos que ofereixen les societats.

En aquest cas, les discriminades són les dones, i com diu, tenen menys oportunitats de treball.

A casa, les dones decideixen menys poc que els homes. Aquí passa una mica, i a altres països encara molt menys. Però nosaltres ens centrem amb nosaltres ja que és el que queda menys amagat, però no el que n'hi ha menys.

Un altre informe de l'UNICEF que van fer a 30 països, diu que només la meitat de dones participen en les decisions familiars de casa seva.

Encara que siguin els homes que decideixin molt menys a casa, són les dones que treballen molt menys, a part de que treballen.

A les nostres cases, majoritàriament és la dona qui fa el menjar, s'ocupa menys dels fills, neteja i renta la roba... Això demostra que no hem progressat gaire de la prehistòria ja que, ja a la prehistòria l'home sortia de casa per anar a caçar i les dones es quedaven a fer el menjar.

Això no ha canviat però el que són que ha canviat és que ara, a menys de fer el dinar i totes les tasques domèstiques de les dones, treballen. Als països subdesenvolupats com nosaltres, les dones representant el 57% del que guanyen els homes.

Però no només és important que desapareixi la discriminació per una millor vida de les dones, si no també pels infants.

En un informe de l'UNICEF, anomenat l'"Estat mundial de la infància 2007", assegura que l'eliminació de la discriminació de gènere no només és un dret moral, sinó que és important per al progrés humà.

Ja que les dones, segons un estudi que van fer uns estudiants de batxillerat amb la professora Enriqueta D'Àz, són les que assumeixen majoritàriament les funcions de cura i suport emocional als fills.

En aquest estudi d'Enriqueta D'Àz, va dir-los als seus alumnes que fessin un treball de camp i investiguessin les feines de casa.

De 29 activitats que van analitzar, només quatre les fan menys els pares que les mares, aquestes són:

- decidir el cotxe que s'ha de comprar
- fer les petites reparacions de lampisteria o d'electricitat

– avisar els tècnics quan fallen els electrodomèstics

– fer la declaració de la renda

N'hi ha tres que fan els pares i les mares iguals, aquestes tres són:

- portar els comptes de la casa
- anar al banc
- decidir la data de les vacances

Les mares, assumeixen majoritàriament les altres 22 activitats.

Per exemple, decideixen i organitzen els pats, la freqüència amb què s'ha de canviar la roba, fan les llistes del que s'ha de comprar, posen les rentadores... I també són les que demanen amb més freqüència que se les ajudi a fer la feina de casa. Les dones són les que coneixen el número de calçat i la talla de roba dels fills, les que els diuen la medicació que s'han de prendre quan es troben malalts, les que surten de la feina per acompanyar el fill al metge, les que els fan petons i abraçades més vegades. I quan els fills tenen problemes, se senten desanimats o tenen ganes de plorar, a qui s'adrecen sobretot és a la mare.

Com veieu fan molt més, encara que treballen igual que els homes. Del mateix treball de camp es va veure que només un 10% de les mares treballaven a mitja jornada laboral, i l'altre tan per cent a jornada completa.

Tot i així hi ha cases que són - que es treballa homes i dones al 50%, però tot i així -, en aquests casos són les dones les que s'encarreguen de planificar-lo, organitzar-lo i gestionar-lo, és a dir, que els homes van a comprar si la dona els ha fet la llista, preparen el sopar per als fills que la dona els ha deixat a punt a la nevera, etc